

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 marca 2013 r.

DOLiS/DEC-309/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w zw. z. art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Państwa H. i P. K. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 30 kwietnia 2012 r. (DOLiS/DEC-372/12/27553,27555,27556), odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Państwa H. i P. K. na przetwarzanie ich danych osobowych przez Spółdzielnię Mieszkaniową C.,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Państwa H. i P. K. zwanych dalej Skarżącymi, dotycząca przetwarzania ich danych osobowych przez Spółdzielnię Mieszkaniową C. zwaną dalej Spółdzielnią.

W treści skargi Skarżący zakwestionowali udostępnienie przez Spółdzielnię ich danych osobowych, w zakresie informacji o numerze ich lokalu, poprzez przesłanie na rzecz członków Spółdzielni, zamieszkujących lokale w budynkach położonych przy [...] pism z dnia [...] sierpnia 2011 r., w których to pismach zawarte były przedmiotowe dane.

Zdaniem Skarżących cyt.: „ (...) używając bezprawnie naszych danych osobowych zarząd S.M., pogwałcił nasze dobra osobiste, naszą wolność osobistą. Nasze dane osobowe nie mogą służyć zarządowi do nieuzasadnionego obarczania nas domniemaną winą i straszenia członków bloku nr [...] oraz nr [...] (...)”. Ponadto Skarżący zwrócili się z prośbą o wyjaśnienie następujących kwestii cyt.: „ (...) 1. Czy działania zarządu spółdzielni mieszkaniowej »dwóch członków zarządu« opisane w w/w skardze

naruszyły ustawę o ochronie danych osobowych? 2. Jeżeli naruszyły to na podstawie, jakich przepisów? 3. Jeżeli nie to prosimy o stosowne uzasadnienie. 4. Jeżeli działania zarządu spółdzielni mieszkaniowej naruszyły ustawę o ochronie danych osobowych to, jakie możemy podjąć dodatkowe działania »na kanwie cywilnej«, aby móc domagać się zadośćuczynień finansowych i jakie przepisy karne w ustawie w/w Państwo zastosujecie w stosunku do działań zarządu S.M.? (...)”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący są członkami Spółdzielni od [...] lipca 1994 r. (Pani H. K.) i [...] maja 1996 r. (Pan P. K.). Skarżący posiadają odrębne prawo własności lokali mieszkalnych (nr [...] i [...]), znajdujących się w budynku nr [...] i nr [...], wraz z ułamkowym współudziałem w nieruchomości wspólnej.
2. Spółdzielnia przetwarza dane osobowe członków, w tym Skarżących, w zbiorze danych o nazwie „Członkowie Spółdzielni Mieszkaniowej C.”.
3. Starosta N. w drodze decyzji nr [...] i nr [...] z dnia [...] czerwca 2011 r. wydał pozwolenie na wykonanie robót budowlanych polegających na dociepleniu wielorodzinnego budynku mieszkalnego na [...] i [...]. Skarżący wnieśli uwagi do projektu budowlanego, które Starosta N. przekazał według właściwości Wojewodzie [...].
4. Zarząd Spółdzielni pismami z dnia [...] sierpnia 2011 r. poinformował członków Spółdzielni o przyczynach niepodjęcia prac związanych z dociepleniem budynków. W pismach tych użyto zwrotu cyt.: „(...) z powodu odwołania właścicieli mieszkania nr [...] »odpowiednio: mieszkania nr [...]« od decyzji Starosty N., który udzielił pozwolenia na wykonanie docieplenia budynku, prace nie mogą być rozpoczęte w terminie planowanym przez Spółdzielnię tzn. w sierpniu bieżącego roku (...)”.
5. W wyjaśnieniach udzielonych przez Spółdzielnię wskazano, iż cyt.: „(...) konieczność poinformowania na piśmie członków tych budynków o powodach niepodjęcia prac wynikała zarówno z uwarunkowań statutowych, jak też z licznych i nasilających się osobistych interwencji i skarg mieszkańców tych budynków na opóźnienie w realizacji planowanego docieplenia nieruchomości (...)”. Spółdzielnia wyjaśniła ponadto, że cyt.: „(...) w dniach [...] lipca 2011 roku oraz [...] lipca 2011 roku, Starosta N. poinformował na piśmie członków – właścicieli lokali mieszkalnych budynków zlokalizowanych w [...] i [...] o odwołaniu Państwa H. i P. K. od decyzji Starosty N. nr [...] (tu: i nr [...]) z dnia [...] czerwca 2011 roku dotyczącej pozwolenia na wykonanie robót budowlanych polegających na dociepleniu wielorodzinnego budynku mieszkalnego (...) Starosta Powiatowy umieścił w tej informacji dane dot. H. i P. K., a mianowicie: ich imiona, nazwisko, datę wniesienia uwag na piśmie do Starosty N. i charakter tych uwag, jak też wnioskowanie P. K. o wydanie decyzji odmownej na przeprowadzenie docieplenia. Tym samym bezspornie członkowie – właściciele lokali mieszkalnych w budynkach zlokalizowanych w [...] nr [...] i [...] zostali powiadomieni na piśmie o działaniach odwoławczych – wymienionych z imienia, nazwiska i innych okoliczności kontekstowych – Państwa H. i P. K.”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 30 kwietnia 2012 r. (DOLiS/DEC-372/12/27553,27555,27556) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie.

W ustawowym terminie Skarżący wnieśli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy podnosząc, iż cyt.: „Według nas administrator naszych danych nie miał prawnie usprawiedliwionych celów aby podawać nasze dane w postaci numerów mieszkań. Nikt o te dane nie wnioskował, a ich podanie wykraczało poza zakres informacji o majątku członków wynikających z planowanych prac dociepleniowych. Informacja podana w obu pismach z dnia [...] sierpnia 2011 roku jest informacją naruszającą nasze dobra osobiste oraz ich przetwarzanie narusza nasze prawa i naszą wolność. Jesteśmy ludźmi wolnymi i z tego względu nie powinniśmy być poddawani szykanom ze strony niektórych członków spółdzielni oraz Zarząd, poprzez podawanie nieprawdy, co doprowadziło do zachwiania naszej nietykalności, wizerunku, co prowadzi w dalszej kolejności do utraty naszego zdrowia.”

Jednocześnie Skarżący zarzucili, iż wydając ww. decyzję, organ ochrony danych osobowych nie zbadał, czy w istocie działania Spółdzielni podyktowane były koniecznością podjęcia reakcji na skargi członków Spółdzielni dotyczące opóźnień w pracach budowlanych.

Wobec zarzutów Skarżących, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zwrócił się do Spółdzielni o wyjaśnienie czy Spółdzielnia przed skierowaniem do swoich członków (będących mieszkańcami budynków zlokalizowanych w [...] na Osiedlu [...] nr [...] i [...]) pism z dnia [...] sierpnia 2011 r., informujących o przyczynach niepodjęcia w terminie prac związanych z docieplaniem tych budynków, informowała ich wcześniej o zamiarze podjęcia tych prac.

Nadto, w związku ze wskazaniem przez Spółdzielnię w toku postępowania, iż cyt.: „(...) konieczność poinformowania na piśmie członków tych budynków o powodach niepodjęcia prac wynikała zarówno z uwarunkowań statutowych, jak też z licznych i nasilających się osobistych interwencji i skarg mieszkańców tych budynków na opóźnienie w realizacji planowanego docieplenia nieruchomości (...)”, organ ochrony danych osobowych zwrócił się o przesłanie do Biura Generalnego Inspektora dowodów potwierdzających przedmiotowe okoliczności.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Spółdzielnia wskazała, że cyt.: „informowała mieszkańców budynków na os. [...] i [...] o kosztach planowanych termomodernizacji budynków [...] [...] i [...] oraz o planowanym terminie rozpoczęcia prac w sierpniu 2011 r. Informacje te zostały przekazane podczas prezentacji multimedialnej przez Członka Zarządu Pana P. O. podczas dwóch części Walnego Zgromadzenia odbytego w dniach [...] 06. 2011 r. oraz [...] 06.2011 r.” Na uprawdopodobnienie powyższego Spółdzielnia załączyła wyciąg z Protokołu I części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej C. przeprowadzonego w dniu [...] czerwca 2011 r., w treści którego wskazane jest cyt.: „Zagadnienia dotyczące wykonanych i planowanych na rok 2011 prac remontowych i termomodernizacyjnych oraz stanu funduszu remontowego poszczególnych nieruchomości omówił Członek Zarządu Pan P. O. Członek Zarządu Pan P. O. – szczegółowo przedstawił stan funduszu remontowego za 2010 rok wraz z poniesionymi wydatkami w nieruchomościach, których mieszkańcy biorą udział w dzisiejszej części Walnego Zgromadzenia oraz planowane prace i planowany stan funduszu remontowego na 2011 rok. Zostały również przedstawione koszty zrealizowanych i planowanych termomodernizacji budynków – [...], [...] oraz [...]” oraz wyciąg z Protokołu II części Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej C. przeprowadzonego w dniu [...] czerwca 2011 r., w treści

którego wskazane jest cyt.: „Zagadnienia dotyczące wykonanych i planowanych na rok 2011 prac remontowych i termomodernizacyjnych oraz stanu funduszu remontowego poszczególnych nieruchomości omówił Członek Zarządu Pan P. O. Członek Zarządu Pan P. O. – szczegółowo przedstawił stan funduszu remontowego za 2010 rok wraz z poniesionymi wydatkami w nieruchomościach, których mieszkańcy biorą udział w dzisiejszej części Walnego Zgromadzenia oraz planowane prace i planowany stan funduszu remontowego na 2011 rok. Zostały również przedstawione koszty planowanych termomodernizacji budynków – [...], [...]”

Jednocześnie Spółdzielnia przesłała wykaz osób, które składały interwencje w sprawie opóźnień w realizacji prac remontowych. Generalny Inspektor zwrócił się do rzeczonych osób, tj. Pani J. Ł.,; Pana L. G.,; Pana I. B.,; Pana P. W.,; Pana W. S.,; Pani K. P.,; Pani A. D., o wyjaśnienie czy ww. osoby składały skargi w sprawie opóźnień Spółdzielni w realizacji planowanego docieplenia budynków. Ww. osoby, udzielając odpowiedzi na przedmiotowe zapytanie organu, wyjaśniły, iż interweniowały (osobiście lub pisemnie) w Spółdzielni w związku z opóźnieniami w dociepleniu budynków.

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa obowiązki administratora danych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego, jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Ustawa określa ponadto zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych. Zgodnie z regulacją zawartą w art. 6 ust. 1 ustawy, za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Mając na uwadze powołany przepis podkreślić należy, że informacje można uznać za dane osobowe wówczas, gdy istnieje możliwość utożsamienia ich z określoną osobą bez nadmiernych kosztów, czasu lub działań. Niewątpliwie informacje o numerze mieszkania stanowią dane osobowe Skarżących, ponieważ na ich podstawie każdy członek Spółdzielni bez większego wysiłku jest w stanie ustalić tożsamość Skarżących.

Ponownie wskazać należy, że działalność spółdzielni mieszkaniowych, w tym ich prawo do przetwarzania danych osobowych jej członków przez jej organy określa ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r., Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.), a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach – ustawa z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2003 r., Nr 188, poz. 1848 z późn. zm.). Przepis art. 1 ust. 7 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych stanowi bowiem, iż w zakresie nieuregulowanym w ustawie do spółdzielni mieszkaniowej stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze.

Zgodnie zaś z art. 1 § 1 Prawa spółdzielczego, spółdzielnia jest dobrowolnym zrzeszeniem nieograniczonej liczby osób, o zmiennym składzie osobowym i zmiennym funduszu udziałowym, które w interesie swoich członków prowadzi wspólną działalność gospodarczą. Stosownie do art. 18 § 5 pkt 2 tej ustawy, członek spółdzielni ma obowiązek dbania o dobro i rozwój spółdzielni oraz uczestniczenia w realizacji jego zadań statutowych. Informacje o robotach budowlanych planowanych na terenie spółdzielni są informacjami dotyczącymi majątku członków spółdzielni. Dlatego też członkowie spółdzielni posiadają interes faktyczny w uzyskaniu informacji dotyczących ich majątku, zaś uprawnienie członków spółdzielni mieszkaniowej do dostępu do informacji wynika z cytowanych przepisów. Warto również podnieść, iż w świetle powołanych powyżej przepisów członkowie spółdzielni mają prawo dostępu do informacji dotyczących stanu budynku i zarząd Spółdzielni jest umocowany do udzielenia tego typu danych. Podkreślenia wymaga, iż w związku z opóźnieniami w ww. pracach budowlanych, członkowie Spółdzielni występowali do Spółdzielni o udzielenie informacji o przyczynach tych opóźnień.

W związku z powyższym należy również podkreślić, że cyt.: „(...) tym co odróżnia spółdzielnię mieszkaniową od innych podmiotów, jest zatem działanie na rzecz »w interesie« członków, co pozostaje w zgodzie z ogólnym celem działania wszystkich spółdzielni określonym w art. 1 § 1 prawa spółdzielczego jako prowadzenie wspólnej działalności gospodarczej w interesie członków, przy czym w przypadku spółdzielni mieszkaniowej nie musi to być działalność gospodarcza (...)” (Ewa Bończak – Kucharczyk, Spółdzielnie mieszkaniowe, Komentarz, Oficyna 2008). Spółdzielnia jako podmiot posiadający szczególne uregulowanie prawne działając powinna mieć na uwadze przede wszystkim interesy swoich członków.

Ponownie zatem wskazać należy, że brak jest podstaw by odmówić waloru legalności przetwarzaniu danych osobowych Skarżących przez Spółdzielnię. Przetwarzanie to znajduje swe prawne uzasadnienie w przesłance art. 23 ust. pkt 5 ustawy, tj. przetwarzanie danych jest dopuszczalne w sytuacji, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych lub odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W niniejszej sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia, że kwestionowane przez Skarżących działania, polegające na udostępnieniu przez Zarząd Spółdzielni jej członkom danych osobowych

Skarżących w zakresie numeru mieszkania, odbyło się w sposób sprzeczny z ustawą o ochronie danych osobowych.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w opinii Skarżących Spółdzielnia poprzez swoje działania naruszyła jego dobra osobiste, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżący ma prawo wniesienia powództwa cywilnego do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).